

NO NOSLĒPUMA LĪDZ ATKLĀSMEI

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Dan 2:1–16, Apd 17:28, Dan 2:17–49, Ps 138, Jņ 15:5, 5Moz 32:4, 1Pēt 2:4.

ATMIŅAS PANTS:

“Daniēls atbildēja un sacīja: ‘Slavēts lai ir Dieva Vārds no mūžības uz mūžību, jo Viņam pieder gudrība un vara!’” (Dan 2:20).

Ap Grenlandi esošajos ūdeņos ir daudz un dažāda izmēra aisbergu. Reizēm mazie ledus gabali peld vienā virzienā, bet to masīvie līdzinieki – citā. Notiek tas, ka virsējie vēji dzenā mazos, turpretī milzīgās ledus masas nes dziļās okeāna straumes. Ja mēs pārdomājam tautu celšanos un krišanu vēsturē, tad ir līdzīgi kā ar virsējiem vējiem un okeāna straumēm. Vēji aino visu, kas mainās un ir neparedzams, piemēram, cilvēka griba. Bet vienlaikus ar šīm brāzmām un lēno vēju darbojas vēl kāds spēks, pat vēl spēcīgāks un ļoti līdzīgs okeāna straumēm. Tā ir Dieva gudro un visvareno nodomu drošā kustība. Kā Elena Vaita teica: “Līdzīgi kā zvaigznes bezgalīgajā telpā iet savu noteikto ceļu, Dieva nodomi nezina ne steigas, ne kavēšanos.” (“Laikmetu ilgas”, 32. lpp.) Lai gan tautu celšanās un krišana, ideoloģijas un politiskās partijas šķietami notiek tikai pēc cilvēku iegribām, Dan 2. nodaļa parāda, ka Debesu Dievs ir tas, kas patiesībā virza cilvēces vēsturi pretī lielajam noslēgumam.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 18. janvārī.

Dieva klātesamība

Izlasi Dan 2:1–16. Kādu krīzi piedzīvoja ebreji sapņa dēļ, ko Kungs deva ķēniņam? _____

Sapņi senajā pasaulē tika uztverti ļoti nopietni. Ja sapnis likās ļauna priekšnojauta, tad tas bieži vien norādīja uz tuvojošos nelaimi. Tāpēc ir saprotams, ka Nebukadnēcars kļūst satraukts par sapni, ko vairs nevar atcerēties, padarot visu vēl draudošāku. Babiloniešu eksperti ticēja, ka dievi var atklāt sapņu skaidrojumu, bet šī sapņa gadījumā nav nekas, ko eksperti varētu darīt, jo ķēniņš sapni ir aizmirsis. Ja sapņa saturs viņiem tiktu atklāts, viņi varētu nākt klajā ar tā skaidrojumu, lai izpatiktu ķēniņam. Bet šajā nedzirdētajā situācijā, kad sapņa eksperti nespēj pateikt ķēniņam, par ko ir viņa sapnis, viņi ir spiesti atzīt, ka “nav neviena, kas varētu izpildīt ķēniņa prasību kā vien dievi, bet tie nedzīvo starp mirstīgiem cilvēkiem” (Dan 2:11).

Ārkārtīgi neapmierināts, ķēniņš pavēl, lai visi gudrie Babilonijā tiek nogalināti. Šāds zvēris-kums senajā pasaulē nebija nekas jauns. Vēsturiskie avoti apliecina, ka, sazvērestības dēļ Dārijs I nogalināja visus māgus un Kserkss nogalināja inženierus, kas bija uzbūvējuši tiltu, kurš sabruka. Kad Nebukadnēcars izdod dekrētu, Daniēls un viņa draugi ir tikko pabeiguši apmācības un ir uzņemti ķēniņa ekspertu lokā. Šī imesla dēļ ķēniņa izdots nāves dekrēts attiecas arī uz viņiem. Oriģinālvalodā norādīts, ka nogalināšana sākas nekavējoties, un Daniēlam un viņa draugiem ir jābūt nākamajiem. Bet Daniēls “gudri un saprātīgi” (Dan 2:14) vērsas pie Arioha, cilvēka, kas ir atbildīgs par nāvessodu izpildi. Galu galā Daniēls lūdz laiku pašam ķēniņam, lai atrisinātu sapņa mistēriju. Interesanti, lai gan ķēniņš ir apsūdzējis burvjus “laika” vilkšanā, viņš piešķir “laiku”, ko prasa Daniēls. Daniēls noteikti piekrit burvjiem, ka neviens cilvēks noslēpumu atrisināt nevar, bet praviētis arī pazīst Dievu, kas var atklāt gan sapņa saturu, gan skaidrojumu.

Teologi runā par Dieva “imanenci”: lai gan Dievs ir tālu no radības, Viņš vienlga var būt tai tuvs. Ko fakts, ka Viņš dod ķēniņam Nebukadnēcaram sapni, māca mums par to, cik klātesošs Dievs var būt mums? (Sk. arī Apd 17:28.) _____

Lūgšana

Daniēls nekavējoties pasauc savus trīs draugus uz lūgšanu sanāksmi, paskaidrojot, ka viņi tiks nogalināti, ja Dievs neatklās sapni. Piedzīvojot lielu problēmu, arī mums vajadzētu atzīt, ka mūsu Dievs ir pietiekami liels, lai to atrisinātu, pat visneiespējamākajos izaicinājumos.

Izlasi Dan 2:17–23. Kādas divu veidu lūgšanas šeit tiek izsacītas? _____

Šajā nodaļā tiek minēti divi lūgšanu veidi. Pirmais ir lūgums, kurā Daniēls lūdz Dievu atklāt sapņa saturu un tā skaidrojumu (Dan 2:17–19). Šis lūgšanas vārdi nav doti, bet mums ir pateikts, ka Daniēls un viņa draugi izlūdās “no debesu Dieva žēlastību šinī noslēpumā, ka nenogalinātu Daniēlu un viņa biedrus kopā ar Bābeles gudrajiem” (Dan 2:18). Lūgšanā Dievs atbild uz viņu lūgumu un atklāj ķēniņa sapņa saturu un tā skaidrojumu. Mēs varam būt pārliecināti, ka vienmēr, kad mēs meklējam “debesu Dieva žēlastību”, mūsu lūgšanas tiek sadzirdētas, kaut arī tas nenotiek tik dramatiskā veidā, kā mēs redzējam šeit, jo Daniēla Dievs ir arī mūsu Dievs.

Atbildot uz to, ka Dievs ir atsaucies viņu lūgumam, Daniēls un viņa draugi izplūst pateicības un slavas lūgšanā. Viņi slavē Dievu par to, ka viņš ir gudrības avots un pārvalda dabu un politisko vēsturi. Šeit ir kāda svarīga mācība, ko mēs varam smelties. Lūdzot un izsakot lūgumus Dievam par tik daudzām lietām, cik bieži mēs slavējam Viņu un pateicamies par atbildētajām lūgšanām? Jēzus pieredze ar desmit lepras slimajiem nodrošina piemērotu ilustrāciju cilvēka nepateicībai. No desmit, kas tika dziedināti, tikai viens atgriezās, lai dotu “Dievam godu” (Lk 17:18). Daniēla reakcija ne tikai atgādina mums par slavas un pateicības svarīgumu, bet arī atklāj, kāds ir tā Dieva raksturs, ko mēs lūdzam. Lūdzot Viņu, mēs varam Viņam uzticēties, ka Viņš darīs to, kas ir mūsu vislabākajās interesēs, un tādējādi mums vajadzētu vienmēr Viņu slavēt un pateikties Viņam.

Izlasi Ps 138. Ko tu vari paņemt no šīs pateicības lūgšanas, kas var palīdzēt tev būt pateicīgam Dievam, neskatoties uz tavu situāciju? _____

Tēls. Pirmā daļa

*Dan 2:24–30. Ko Daniēls šeit pasaka tādu, ko mums vienmēr ir svarīgi atcerēties?
(Sk. arī Jņ 15:5.)* _____

Atbildot uz lūgšanu, Dievs atklāj sapņa saturu un tā skaidrojumu. Un Daniēls nevilcinās pastāstīt ķēniņam, ka noslēpuma risinājums nāk no “Debesu Dieva”. Pirms Daniēls atklāj sapņa saturu un tā skaidrojumu, viņš min ķēniņa neizteiktās domas un bažas, kad viņš neaizmidzis gulēja gultā. Šī apstākļus aprakstošā informācija tālāk uzsver vēsts ticamību, jo šādu informāciju, kas ir zināma tikai ķēniņam, Daniēls noteikti ir saņēmis no pārdabiska spēka. Bet, Daniēlam turpinot atstāstīt sapņa saturu, viņš riskē izsaukt vēl kādu krīzi, jo sapnis Nebukadnēcaram noteikti nav labā vēsts.

Izlasi Dan 2:31–49. Ko sapnis pasaka par Nebukadnēcara valsts likteni? _____

Sapnis sastāv no majestātiska tēla ar galvu “no tīra zelta, tā krūtis un rokas no sudraba, tā vēders un gurni no vara. Tēla stilbi bija no dzelzs, un tā kājas pa daļai no dzelzs un pa daļai no māla” (Dan 2:32, 33). Beigās akmens “ķēra tēla dzelzs un māla kājas un sašķaidīja tās” (Dan 2:34). Viss tēls tika iznīcināts un izkaisīts kā pelavas vējā. Daniēls paskaidro, ka dažādie metāli aino vienu otram sekojošas valstības, kas nāks viena pēc otras vēstures gaitā. Nebukadnēcaram vēsts bija skaidra: Babilonija ar visu tās godību un varenību beigsies un tiks aizstāta ar citu valsti, kurai atkal sekos cita, līdz valsts būs pavisam cita rakstura un aizstās tās visas: Dieva mūžīgā valsts, kas ilgs bezgalīgi.

Padomā, cik pārejošas un īslaicīgas ir visas cilvēciskās lietas. Ko šis fakts mums māca par lielo cerību, kas mums ir Jēzū un tikai Jēzū (sk. Jņ 6:54, 2kor 4:18)? _____

Tēls. Otrā daļa

Izlasi vēlreiz sapni un tā skaidrojumu (Dan 2:31–49). Ko tas mums māca par to, ka Dievs zina pasaules vēsturi jau iepriekš? _____

Pravietojums, kas izteikts Nebukadnēcara sapnī, sniedz vispārēju pravietisku ieskicējumu, kas darbojas kā mērs, ar kura palīdzību skaidrot detalizētākos Dan 7., 8. un 11. nodaļas pravietojumus. Arī Dan 2. nodaļa nav pravietojums ar nosacijumiem. Tas ir apokaliptiskais pravietojums: konkrēts paredzējums tam, ko zināja Dievs un kas notiks nākotnē.

1. *Zelta galva* aino Babiloniju (626.–539. g. pr. Kr.). Patiešām, neviens cits metāls nevarētu labāk par zeltu aino Babilonijas impērijas varu un bagātību. Bībele to sauc par “zelta pilsētu” (Jes 14:4) un “zelta kausu Tā Kunga rokā” (Jer 51:7, salīdzini ar Atkl 18:16). Senais vēsturnieks Hērodots ziņo, ka pilsētu rotāja daudz zelta.

2. *Sudraba krūtis* un rokas ir Medopersijas simbols (539.–331. g. pr. Kr.). Tieši tāpat, kā sudrabam ir mazāka vērtība nekā zeltam, Medopersijas impērija nekad nav sasniegusi tādu krāšņumu kā Babilonija. Pie tam sudrabs ir arī atbilstošs simbols persiešiem tāpēc, ka viņi izmantoja sudrabu savā nodokļu sistēmā.

3. *Vēders un gurni* no bronzas simbolizē Grieķiju (331.–168. g. pr. Kr.). Ec 27:13 attēlo grieķus, tirgojamies ar bronzas traukiem. Grieķu kareivji izcēlās ar saviem bronzas ieročiem. Viņu ķiveres, vairogi un kaujas cirvji sastāvēja no misiņa. Hērodots stāsta, ka Psametikus I no Ēģiptes uzbrūkošajos grieķu pirātos redzēja pravietojuma piepildījumu, kas vēstīja, ka “bronzas vīri nāk no jūras”.

4. *Kājas no dzelzs* atbilstoši aino Romu (168. g. pr. Kr. – m. ē. 476. g.). Kā Daniēls paskaidroja, dzelzs aino Romas impērijas iznīcinošo varu, kas pastāvēja ilgāk nekā iepriekšējās valstis. Dzelzs bija ideāls metāls impērijas ainošanai.

5. *Kājas daļēji no dzelzs*, daļēji no māla aino sadalīto Eiropu (m. ē. 476. g. – Kristus otrā nākšana). Dzelzs un māla sajaukums ir atbilstošs ainojums tam, kas notika pēc Romas impērijas sadalīšanās. Lai gan ir bijuši daudzi mēģinājumi apvienot Eiropu, sākot no laulības savienībām starp karaļnamiem līdz pat tagadējai Eiropas Savienībai, šķelšanās un nespēja vienoties ir dominējusi un saskaņā ar šo pravietojumu tas tā paliks līdz Dieva mūžīgās valsts nodibināšanai.

Akmens

Izlasi Dan 2:34, 35, 44, 45. Ko šie panti māca par mūsu pasaules galējo likteni? _____

Sapnis pievēršas tam, kas notiks “pēdējās dienās” (Dan 2:28). Lai arī cik spēcīgas un bagātas tās varbūt bija, metāla (un māla) valstības nav nekas vairāk kā ievads akmens valstības nodibināšanai. Lai gan zināmā mērā metāls un māls var būt cilvēka ražots produkts, akmens sapnī nāk, cilvēka rokas neaizskarts. Citiem vārdiem, lai gan katra no iepriekšējām valstīm izbeidzās, valstība, ko aino akmens, pastāvēs mūžīgi. Klints metafora bieži simbolizē Dievu (piem., 5Moz 32:4, 1Sam 2:2, Ps 18:31) un akmens līdzīgi var aino Mesiju (Ps 118:22, 2Pēt 2:4, 7). Līdz ar to nekas nav atbilstošāks par akmeni, lai simbolizētu Dieva mūžīgās valstības nodibināšanu.

Daži iebilst, ka akmens valstība tika nodibināta Jēzus laicīgās kalpošanas laikā un ka evaņģēlija izplatīšana ir kā zīme, ka Dieva valstība ir pārņēmusi visu pasauli. Tomēr akmens valsts sākas tikai pēc tam, kad ir kritušas četras galvenās valstis un cilvēces vēsture ir sasniegusi tādu sadalīto valstu laiku, kādā aino tēla pēdas un kāju pirksti. Šis fakts izslēdz iespēju, ka pravietojums varētu būt piepildījies 1. gadsimtā, jo Jēzus šis zemes kalpošana notika Romas – ceturtais valsts valdīšanas – laikā.

Bet akmens paver ceļu kalnam. Tas ir, “akmens, kas satrieca tēlu, kļuva par lielu kalnu, kas piepildīja visu zemi” (Dan 2:35). Šis kalns atgādina Ciānas kalnu, uz kura atradās templis, kas bija tiešs ainojums Dieva mūžīgajai valstībai Vecās Derības laikos. Interesanti, ka akmens, kas atšķēlās no kalna, pats kļuva par kalnu. Šis kalns, kas saskaņā ar pantu jau pastāv, visdrīzāk norāda uz Debesu Ciānu, Debesu svētnīcu, no kurienes Kristus nāks nodibināt Savu mūžīgo valstību. Šis valsts galējais piepildījums būs Jeruzāleme, kas nāks no Debesīm (Atkl 21:1–22:5).

Dan 2. nodaļa līdz šim ir bijusi precīza attiecībā uz visām valstīm. Kāpēc tad ir loģiski un gudri uzticēties pravietojumam par pēdējās valsts – Dieva mūžīgās valstības – nākšanu? Kāpēc ir nesaprātīgi neticēt pravietojumam? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Ir noderīgi ievērot, ka Dan 2. nodaļas tēls ir veidots no zelta un sudraba, metāliem, kas saistīti ar ekonomisku varu. Tēls ir taisīts arī no bronzas un dzelzs, kas tika izmantoti darbarīkiem un ieročiem, un no māla, kas senajā pasaulē tika izmantots literāriem un mājsaimniecības nolūkiem. Līdz ar to tēls sniedz dzīvu cilvēces un tās sasniegumu ainojumu. Visatbilstošāk tēla atsevišķās anatomiskās daļas izsaka pasaules valstu secību un pēdējo sadalīšanos, kas valdīs cilvēces vēstures pēdējās dienās. Tomēr akmens ir skaidri attēlots kā kaut kas tāds, kas nav veidots ar "cilvēka rokām" (Dan 2:45), – kā spēcīgs atgādinājums pārdabiskajam noslēgumam, kas nāks pār šo laicīgo pasauli un visiem cilvēciskajiem sasniegumiem.

Lai gan "ar neapbruņotu aci cilvēces vēsture var likties haotiska spēku un pretspēku spēle, .. Daniēls pārlicina mūs, ka aiz visa tā stāv Dievs, noraugoties uz šiem spēkiem un darbojoties pasaulē, lai panāktu to, ko Viņš uzskata par vislabāko." (William H. Shea, Daniel: A Reader's Guide (Nampa, ID: Pacific Press, 2005], 98. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Cik labi ir zināt, ka visa šīs pasaules haosa un ciešanu vidū Dievs visu kontrolē un beigās darīs visam godības pilnu galu. Kāda ir mūsu loma, cenšoties darīt labu, kur un kā vien varam, lai palīdzētu remdēt ciešanas, kas pastāv šajā kritušajā pasaulē?

2. Kā mēs varam izskaidrot to, ka Daniēls un gūstekņi strādāja tik cieši kopā un uzticīgi pagānu vadītājiem, kas bija izdarījuši tik daudz posta Daniēla tautai?

3. Kā mēs uzzinājām, daži apgalvo, ka akmens, kas atdalās bez cilvēka roku palīdzības, attiecas uz evaņģēlija izplatīšanu pasaulē. Tas tā var būt daudzu iemeslu dēļ, ieskaitot Dan 2:35, kur teikts, ka akmens satrieks visas iepriekšējās tautas un ka "vējš tās aiznesa, tā ka no tām nekā vairs nepalika". Tas nenotika pēc krusta notikumiem. Ir vēl arī citi mēģinājumi, kas identificē akmens valsti ar draudzi, taču tie palaiž garām faktu, ka akmens valsts aizstāj visas citas cilvēces valdīšanas formas. Tāpēc tikai Jēzus otrā nākšana var iedarbināt procesu, kas attēlots kā pravietiskā sapņa kulminācija. Kāpēc tad Jēzus otrā nākšana ir vienīgais saprātīgais skaidrojums tam, ko akmens paveic pasaules noslēgumā?